Rok IV. Lwów, dnia 15. września 1913. Nr. 9.

Przedpłata z przesyłką pocztową wynosi:
rocznie . . . 4 K.
kwartalnie . 1 „
Pojedyńczy numer kosztuje 50 h.
Sprzedaż pojedyńczych numerów: pl. Cłowy l. 1. — II. p.

WIADOMOŚCI

ORGAN TOWARZYSTWA GALIC. KONCEPTOWYCH URZĘDNIKÓW SKARB.

Odpowiedzialny redaktor: **Henryk Weinert** ul. Panieńska 3.

Administracja: **Antoni Dziubiński** ul. Piekarska 51.

o o o o o o Wychodzi każdego miesiąca. o o o o o o

Członkowie Twa Gal. Konceptowych Urzędników Skarbowych otrzymują *Wiadomości* bezpłatnie.

Pp. Kolegów z prowincji upraszamy uprzejmie o zawiadamianie nas o wszelkich sprawach, mogących obudzić zainteresowanie. — Rękopisy nie zużytkowane zwraca się tylko na wyraźne żądanie i po nadesłaniu marki pocztowej.

We wszystkich sprawach dotyczących „Wiadomości“ należy się zwracać wprost do Redakcji wzgl. Administracji czasopisma.

Jak opłacają swoich urzędników Państwo i instytucje autonomiczne.

Stosunki materjalne urzędników państwowych stają się z każdym dniem gorsze. Drożyzna wzrasta ciągle, wartość pieniądza spada coraz niżej a pobory urzędników państwowych pozostają niezmienione. Podczas gdy we wszystkich instytucjach prywatnych i publicznych przeprowadzono w ostatnich latach regulację poborów funkcjonarjuszy, pobory urzędników państwowych pozostały bez zmiany. Nie dość na tem, gdyż prócz tego stosunki awansowe coraz bardziej się pogarszają tak, że gospodarstwom rodzin urzędniczych grozi ruina w najbliższej przyszłości. Urzędnik bowiem wstępując do służby państwowej rachował na odpowiedni awans i stopniowe zwiększenie się dochodów i na tej podstawie ułożył swój skromny budżet i urządził gospodarstwo domowe. Z biegiem lat jednak przekonał się, że rachunki jego są mylne: wzrost dochodów pozostaje daleko w tyle poza wszelkiem obliczeniem, a gdy do tego dodamy drożyznę i spadek wartości pieniądza, pozostaje urzędnikom tylko obdłużenie ponad wszelką miarę i w następstwie nędza.

Te stosunki dotykające ogół urzędników, występują u urzędników z akademickiem wykształceniem jeszcze jaskrawiej. Urzędnicy ci bowiem poniósłszy wielkie materjalne ofiary celem zdobycia wyższego wykształcenia wstępują już obdłużeni do służby państwowej. Tu muszą dłuższy czas służyć jako praktykanci bez lub za małem wynagrodzeniem, nie wystarczającem na pokrycie najkonieczniejszych potrzeb życiowych i dopiero około 30. roku życia dochodzą do stałych poborów i możliwości — pokrywania swych wydatków z własnych dochodów. Słusznem by więc było, by pobory ich w tym stopniu wzrastały, by mogli jak najprędzej uwolnić się od zależności materjalnej i pomyśleć o założeniu gospodarstwa domowego i rodziny. Dotychczas prędszy wzrost poborów był możliwy tylko przez szybszy awans. Gdy jednak stosunki awansowe urzędników z akademickiem wykształceniem w ostatnich latach coraz bardziej się pogarszały a spodziewany z założeniem gospodarstwa domowego wzrost dochodów zawiódł, znaleźli się ci urzędnicy w szczególnie ciężkiem położeniu zwłaszcza, że nie mogą w tym samym stosunku jak inni urzędnicy zastosować swą stopę życiową odpowiednio do zmienionych stosunków materjalnych.

Stosunki te miała poprawić pragmatyka służbowa względnie awans czasowy. Celem jej było zapewnić urzędnikom osiągnięcie oznaczonych poborów w oznaczonym z góry czasie i dać im w ten sposób możność liczenia na odpowiedni wzrost dochodów. Ponieważ jednak jak powszechnie wiadomo uregulowanie awansu czasowego dla urzędników z akademickiem wykształceniem pozostaje daleko w tyle nie tylko poza najskromniejszymi wymogami jakie rościć sobie może człowiek z wykształceniem akademickiem, ale nawet poza dochodem, który w kołach stanu średniego bywa uważanym za minimum egzystencji, przeto wynikiem wprowadzenia w życie pragmatyki służbowej będzie to, że urzędnik z akademickiem wykształceniem będzie wprawdzie mógł liczyć na pewien stale zwiększający się dochód, lecz z dochodu tego nie będzie mógł pokryć swoich wydatków. A ciężkie stosunki obecne bez wszelkiej nadzieji na przyszłość odczuwają urzędnicy z akademickiem wykształceniem tem boleśniej gdy widzą, że stosunki ekonomiczne ich kolegów przy władzach niepaństwowych otaczają ich chlebodawcy daleko większą pieczołowitością.

A nawet nauczyciele szkół średnich po wejściu w życie pragmatyki służbowej uzyskają wynagrodzenie, które chociaż nie będzie świetne, zapewni im jednak daleko korzystniejsze ekonomiczne położenie, aniżeli urzędnikom z akademickiem wykształceniem. Według bowiem nowej pragmatyki służbowej dojdą nauczyciele szkół średnich drogą awansu czasowego po 25. latach służby do poborów rocznych 6400 K równających się poborom VI. rangi urzędników państwowych. Zależnem to jest tylko od tego w jaki sposób rozwiązaną zostanie kwestja suplentury.

Ale nawet pobory nauczycieli szkół średnich według projektu nowej pragmatyki służbowej pozostają daleko w tyle poza poborami, jakie osiąga akademik w innej służbie publicznej n. p. służbie krajowej lub gminnej.

W ostatnich bowiem latach przeprowadzono regulację płac urzędników krajowych i gminnych we wszystkich krajach koronnych a w motywach reformy wyraźnie wskazano na drożyznę i zmienione warunki bytu, jako na powód podwyższenia płac. A za przykład w jak wspaniały sposób zaopiekowano się stosunkami ekonomicznymi urzędników może służyć reforma poborów urzędników miasta Wiednia.

Pobory urzędników miasta Wiednia od r. 1898 były siedm razy regulowane. Awans czasowy zaprowadzono w r. 1907 i następnie znowu podwyższono pobory w lutym 1913 z ważnością od 1. stycznia tego roku.

Według obecnego stanu dochodzą urzędnicy miejscy z akademickiem wykształceniem (przyczem zauważa się, że uzyskują odpowiednie rangi a nie tylko pobory odnośnych rang). Do VII. klasy rangi czasokresy wynoszą:

dla praktykantów . . . . 2 lata
w X. randze . . . . 4 „
w IX. „ . . . . 4 „
w VIII. „ . . . . 5 „

pobory zaś w pojedynczych rangach wynoszą

Ranga	Pobory stałe w koronach	Czas potrzebny do uzyskania wyższych poborów w tej samej randze	Kwaterowe
X.	2400, 2600 2800	2	1200
IX.	3000, 3200, 3400,	2	1500
VIII.	3600, 4000, 4400, 4800	3	1900
VII.	4800, 5400, 6000, 6600	3	2200
VI.	6400, 7200, 8000	4	2500
V.	10·000, 12·000, 14·000	4	3000
IV.	14·000, 16·000	4	6000

Dla porównania zaś podajemy poniżej tabelę z wykazem poborów wiedeńskich urzędników gminnych i urzędników państwowych podając najniższe stopnie płac w każdej randze wraz z kwaterowem względnie dodatkiem aktywalnym wiedeńskim.

Ranga	Urzędnicy magistratu	Urzędnicy państwowi
X.	3600 K	3160 K
IX.	4500 K	4000 K
VIII.	5500 K	4980 K
VII.	7000 K	6410 K
VI.	8900 K	8240 K
V.	13.000 K	12.000 K

Gdy się porówna powyższą tabelę awansów czasowych z uwzględnieniem przytoczonych poborów z awansem czasowym urzędników z akademickiem wykształceniem według projektu pragmatyki służbowej, to porównanie to wypadnie dla tych ostatnich wprost upokarzająco. Urzędnik Magistratu wiedeńskiego z akademickiem wykształceniem otrzymuje bowiem VIII. klasę rangi po 10. latach służby i osiąga pobory w kwocie 5500 K, podczas gdy urzędnik państwowy z akademickiem wykształceniem osiągnie pobory nie rangę VIII. dopiero po 14. latach służby i jeszcze będzie miał wtedy z dodatkiem wiedeńskim tylko 4980 K dochodu. Po 15. latach służby osiąga urzędnik Magistratu VII. rangę z poborami 7000 K, gdy urzędnik państwowy z akademickiem wykształceniem o równych latach służby będzie miał dochód 4980 K a więc mniej o 2020 K a pobory VII. rangi osiągnie dopiero po 20. latach służby i nawet wtedy łączne jego pobory dosięgną zaledwie kwoty 6410 K, dochód zaś 7000 K osiągnie dopiero po 24. latach służby a więc 9 lat później od urzędnika Magistratu z akademickiem wykształceniem. Po 27. latach osiąga urzędnik Magistratu wiedeńskiego z akademickiem wykształ-

ceniem, jeżeli nie otrzyma nominacji do VI. rangi najwyższe pobory 8800 K i z temi pełnemi poborami przechodzi po 30. latach służby w stan spoczynku. Urzędnik państwowy z akademickiem wykształceniem osiągnie po 32. latach służby najwyższe pobory w drodze awansu czasowego w kwocie 8010 K i gdy po 35. latach służby przejdzie w stan spoczynku otrzyma tytułem pensji tylko 6960 K a więc o 1840 K mniej od urzędnika Magistratu. Wdowa po urzędniku Magistratu otrzymuje 40% poborów męża a więc w tym ostatnim wypadku otrzymałaby 3520 K podczas gdy wdowa po urzędniku państwowym otrzymałaby tylko 1800 K a więc 1720 K mniej. Z tego widzimy jak wygląda nasz tak wysławiany projekt rządowy pragmatyki służbowej i „życzliwość" rządu dla podwładnych mu urzędników.

Nie należy przytem przeoczyć i tego, że urzędnikom państwowym ściąga się wielką część poborów na taksy, wkładki do funduszu pensyjnego i stemple do kwitów, podczas gdy urzędnik Magistratu wiedeńskiego opłaca tylko małe wkładki do funduszu pensyjnego.

A trzeba przytem dodać, że miasto Wiedeń zatrudnia 600 urzędników z akademickiem wykształceniem; przy regulowaniu ich poborów musiało się więc także liczyć z obciążeniem, jakie wydatek ten pociągnie dla miasta.

Podobne stosunki i różnice między poborami urzędników państwowych i autonomicznych miejskich i krajowych istnieją we wszystkich krajach koronnych a dla porównania podamy, że w gal. Wydziale krajowym urzędnicy z akademickiem wyształceniem osiągają VIII. rangę w obecnym czasie po 9. latach służby, w Magistracie lwowskim po 8. latach przyczem pobierają kwaterowe w wysokości wiedeńskiego dodatku aktywalnego. Zastrzegając się, że nie zazdrościmy Kolegom naszym z innych działów służby ich korzystniejszego położenia ekonomicznego podajemy powyższe daty tylko dla porównania i zwrócenia uwagi Władz państwowych, że należy otoczyć urzędników swoich wiekszą opieką i przynajmniej dać im we własnym dobrze zrozumiałym interesie to, co im się słusznie należy.

Listy z Solnogrodu.

I.

Szanowna Redakcjo!

Na podstawie umieszczanych niejednokrotnie wezwań w *Wiadomościach* do współpracy, ośmielam się przesłać Szanownej Redakcji do ewentualnego użytku garść luźnych uwag i spostrzeżeń poczynionych co do solnogrodzkich stosunków urzędowych, zaznaczając z góry jednakowoż, że notatki niniejsze robione dorywczo, nie mają zupełnie pretensji do wyczerpującego traktowania przedmiotu, już chociażby z powodu zbyt krótkiego okresu czasu, w którym zostały zebrane.

Ze względu na mały zakres terytorjalny, przedstawia się stan personalu konceptowego tutejszych Władz skarbowych w porównaniu do naszego, jak miniatura; według szematyzmu bowiem zestawionego z końcem marca 1913 wynosi stan systemizowany konceptowych urzędników skarbowych w całym kraju koronnym 31 sił.

Odpowiednio też do tego składa się tutejsza Dyrekcja skarbu z tych administracyjnych departamentów, pomiędzy które rozdzielono agendy w sposób nieco odmienny, niż u nas, łącząc n. p. w departamencie III. podatki realne ze sprawami dochodowo-karnemi.

Wobec małego stanu osobowego niema odrębnego biura prezydjalnego — sprawy zaś personalne wszystkich urzędników, funkcjonarjuszy i służby załatwiają odnośne departamenty. Do departamentu II., (w którym koncentrują się niemal wszystkie agendy niestałych podatków, łącznie ze sprawami należytościowemi) przydzielono oddział budownictwa tutejszej Dyrekcji, którego personal jest dotowany przez Ministerstwo robót publicznych. Departamentowi I. powierzono podatki osobiste, oraz agendy kasowe. Ponieważ zostałem na razie przydzielony do tutejszej Administracji podatków, poprzestaję na powyższem szematycznem zestawieniu rozdziału czynności w tutejszej Dyrekcji i przechodzę do naszkicowania w ogólnych konturach stosunków urzędowych w Administracji podatków. Nadmienić jednak muszę, iż, ponieważ w kraju pracowałem w dziale podatków niestałych (I. i II. inst.) nie mogę z łatwo zrozumiałych powodów zapuszczać się w zbyt drobne szczegóły, ani też tem bardziej robić — porównawczych studjów z odnośnymi naszymi urządzeniami.

Szefem Administracji podatków w Solnogrodzie jest sekretarz skarbu, któremu podlega 4 konceptowych urzędników, oraz kilka sił rachunkowych, podatkowych, tudzież manipulacyjnych. Godziny urzędowe, od 8—2, w świąteczne dnie od 9—11, a w niedzielę od 1—2 godzinny dyżur z góry w pewnym turnusie oznaczony.

W celach pomocniczych, jest bardzo dobrze zorganizowana służba wywiadowcza t. zw. „Nachrichtendienst“, która zużytkowuje wszystkie ważniejsze momenty w celach wymiarowych.

Z całego szeregu istniejących w tej mierze urządzeń pozwolę sobie przytoczyć ważniejsze:

1. notatki z kroniki bieżącej, ogłoszenia w czasopismach i t. p. wycinane w tym celu i dołączane do odnośnych aktów wymiarowych;

2. deklaracje cłowe, rekwirowane w krótkiej drodze co miesiąc z tut. głównego urzędu cłowego, z których to oznajmień robi się dokładne wyciągi co do ilości towarów, cen i t. p.;

3. wycinki z ogłoszeń upadłości oraz przymusowych licytacji zbierane, jako kataster konkursowy, do którego dołącza się akta sądowe, zarekwirowane po ukończeniu postępowania konkursowego;

4. co do cen środków żywności — z bydła rzeźnego i gospodarczego (inwentarza) spędzanego na targi — zbiera się tygodniowe doniesienia cen, porządkuje i robi zestawienie statystyczne, konstatując różnice cen;

5. rekwizycja aktów ze sądu handlowego co do zakładania towarzystw z ograniczoną poręką;

6. rekwizycja na dworcach kolei państw. przez straż skarbową za poprzedniem porozumieniem się z organami kolej. (t. zw. Bahnerhebungen);

7. badanie w rzeźni ilości bitego bydła, przez pojedynczych rzeźników;

8. rekwizycja dat z gminy co do posiadaczy samochodów;

9. kartki służbowe nadsyłane przez urząd wymiaru należytości przy sposobności wymierzenia należytości od kontraktów;

10. sporządzanie w krótkiej drodze w kasie krajowej (Landes-Zahlamt) wyciągów z będących tamże w przechowaniu depozytów (podobnie ma się rzecz i z depozytami w urzędach podatkowych);

11. zestawienia nadsyłane przez Izby notarjalne co do rozdziału agend poszczególnych rejentów;

12. zużytkowywanie t. zw. „Kurliste“ wydawanych przez dotyczące komisje zdrojowe (n. p. Bad-Gastein);

13. żużytkowywanie katalogów i cenników specjalnych firm;

14. ogłoszenia firm, o ile zawierają szczegóły co do poboru lub ofert towarów z cenami;

15. stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze. W tej mierze skorzystano ż postanowień § 14. ust. o stow. zarob. i gospod. z r. 1873, który nakłada na wspomniane stowarzyszenie obowiązek prowadzenia rejestru — a ponieważ wgląd do tych rejestrów jest każdemu dozwolony, na tej drodze przychodzi się do zbadania wysokości udziałów każdego ze stowarzyszonych;

Warunkiem dodatniego wyniku służby wywiadowczej jest unikanie o ile możności korespondencji, bez poprzedniego ustnego omówienia danej sprawy. W końcu nadmienić należy o nader wydatnem popieraniu odnośnej gałęzi służby przez Administrację podatków I. we Wiedniu, gdzie istnieje specjalny duży oddział, poświęcony wyłącznie służbie informacyjnej.

Z podręczników teoretycznych, cieszy się wielkiem wzięciem wśród urzędników pracujących w Oddziałach podatkowych przy Starostwach (Steuerreferat) książka: Hugo H. Hitschmann: „Vademecum für den Landwirt.“ (Wyd. Wiedeń — M. Perles).

Przechodząc do strony manipulacyjnej urzędowania, należy podkreślić, że w dziedzinie tej robi się wszystko możliwe, celem uproszczenia, zyskania na czasie i oszczędzenia zbyt licznych sił pisarskich.

1. System zatem powielania ma wielkie zastosowanie (Gestettner's Rotay Cyclostyle) przy wszelkich nakazach, wezwaniach i t. p. 2. Nadto rozporządza Oddział kancelaryjny maszyną do pisania, maszyną do dodawania (Additionsmaschine — system Dalton) oraz maszyna do mnożenia i dzielenia (system Brunwigia) jak się sam przekonałem, nader łatwą w użyciu, a dowcipnie skonstruowaną (sygnalizowanie automatyczne w razie błędu rachunkowego n. p. niedokładnego ilorazu). Maszyna ta oddaje olbrzymie usługi przy obliczaniu podatku domowo-czynszowego, umożliwiając wielkie zaoszczędzenie czasu i sił. Przy zasiąganiu krótkich informacji, odgrywa wielką rolę telefon biurowy — rozmowę telefoniczną notuje sobie potem referent na specjalnych kartkach telefonicznych, którą dołącza do aktów wymiarowych.

Bibljoteka Towarzystwa umieszczona w Administracji podatków we Lwowie jest otwartą codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od 2 do 2¼ w południe i we wtorki od 4 do 6 po południu

Pp. Kolegów uprasza się o zasilanie naszej Bibljoteki książkami.

W końcu należy wspomnieć o alfabetycznym indeksie właścicieli domów, który składa się z t. zw. kartek F b/2, a utrzymywany jest w ewidencji co do sprzedaży. Indeks powyższy okazał się niezbędnie potrzebny ze względu na zdarzającą się tutaj dość często t. zw. fizycznie podzieloną własność domu (Hausboden) (n. p. parter należy do jednego, I. piętro do drugiego, a II. piętro do trzeciego właściciela domu); fakt ten utrudnia w znacznym stopniu wymiar podatku domowo-czynszowego, wobec obowiązku wnoszenia przez każdego właściciela odrębnego zeznania. Pozostawiając ocenie Redakcji, czy i o ile zechce zrobić użytek z tych kilku spostrzeżeń, nadmieniam, że zamierzam przejść (o ile to będzie możliwe) wszystkie gałęzie służby, celem poznania tutejszego sposobu urzędowania.

Alfred Olszewski.

Sprawozdanie

z posiedzenia Wydziału z dnia 5. września 1913.

Obecni: Prezes dr. Bialikiewicz; członkowie i zastępcy członków: Balicki, Karaman, Laskowski, Majewski, Pirożyński, Popiel, Towarnicki Leon, dr. Towarnicki Marcin, Weinert.

Zaproszeni: Greger i Kimłowski.

Ponieważ w bieżącym roku przydzielono do jednorocznej służby w krajach niemieckich tylko jednego urzędnika, mimo upoważnienia Ministerstwa skarbu do corocznego przydzielania dwóch urzędników i nie podano zamiaru tego do wiadomości ogółu urzędników, aby mogli się o to przydzielenie ubiegać, uchwalono uprosić Prezesa, by w sprawie tej interweniował u Pana Prezydenta w tym kierunku, aby jeszcze w bieżącym roku wysłano w myśl intencji Ministra skarbu drugiego urzędnika, tudzież, aby na przyszłość uwzględniono przy przydzielaniu także kolegów z podatków stałych, oraz aby zamiar ten podawano naprzód do wiadomości ogółu urzędników.

Zaproszony na posiedzenie kolega Greger przedstawia swe spostrzeżenia o sposobie urzędowania przy Dyrekcji skarbu w Lincu. Referat ten będzie umieszczony w najbliższym numerze *Wiadomości*.

Zgodnie z hasłem „Sami sobie“ pamiętajmy zawsze o Funduszu wzajemnej pomocy członków Towarzystwa.

Ze względu na ważność poruszonej przez referenta sprawy, postanowił Wydział wybrać osobną komisję, którąby przy współudziale referenta opracowała szczegółowy memorjał w sprawie uproszczenia u nas sposobu urzędowania, na wzór krajów zachodnich — poczem memorjał ten zostanie wniesiony do Prezydjum.

Jak wiadomo przyrzekł Rząd przedsięwziąć w bieżącym roku większe nominacje urzędników na zasadzie projektu pragmatyki służbowej. Nominacje takie w innych gałęziach służby rzeczywiście już się odbyły; u nas zamianowano tylko kilku koncepistów i 5 komisarzy. Ponieważ obecnie jest na turze do awansu cała falanga komisarzy, którzy ukończyli względnie ukończą w bieżącym roku 6 lat służby w IX. klasie rangi, a nadto jest około 47 sekretarzy, którzy w bieżącym roku kończą 20 lat ogólnej służby, postanowił Wydział w sprawie tej podjąć energiczną akcję, względnie wysłać deputację do Wiednia. W tym celu wybrano Komisję, która ma zebrać potrzebne daty, wypracować memorjał i przedłożyć go najdalej do 2 tygodni Wydziałowi, celem wdrożenia dalszej akcji.

Na członków Towarzystwa przyjęci zostali praktykanci konceptowi skarbu: Edward Tippek i dr. Edward Byszewski.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Celem uniknięcia przerwy w regularnem doręczaniu „Wiadomości“ uprasza się P. T. Kolegów, by w razie nastąpić mającej zmiany miejsca służbowego najdalej do 10. każdego miesiąca zawiadamiali Administrację o dniu, w którym objęli, względnie mają objąć urzędowanie w nowem miejscu służbowem.

O ileby zaś nadspodziewanie z innych powodów P. T. Członkowie nie otrzymali „Wiadomości“ uprasza się o reklamację bezzwłoczną, ze względu na możliwe wyczerpanie niektórych egzemplarzy.

Mianowania. Minister skarbu przeniósł sekretarzy skarbu: Antoniego Emisbergera, Konstantego Zrażewskiego i Edwarda Fischa do VII. klasy rangi.

Przydzielenie. Koncepista skarbu Józef Kimlowski przydzielony do służby w Departamencie administracyjnym I. kraj. Dyrekcji skarbu.

Przeniesienia. Stefan Cisło, konceptowy praktykant skarbu, przeniesiony z Urzędu wymiaru należytości we Lwowie, do służby w kraj. Dyrekcji skarbu we Lwowie.

Od Wydziału „Towarzystwa“. Członków, którzy zalegają z wkładkami dłużej jak za kwartał, uprasza się o wyrównanie tych zaległości, gdyż w przeciwnym razie dalsza wysyłka „Wiadomości“ zostanie dla zalegających wstrzymaną.

Wstąpienia. Przypuszczeni do praktyki konceptowej: Albin Bartunek w Rzeszowie (D. o. s.), Mateusz Gans w Mościskach (Star.).

Wystąpienia. Konceptowi praktykanci skarbu: Stanisław Cetis, Stanisław Jan dw. im. Szajner, Zygmunt Kazimierz dw. im. baron Gozdawa Gostkowski, Mikołaj Stefanicki i Stefan Dankiewicz uwolnieni od dotychczasowych obowiązków służbowych z powodu zamianowania ich auskultantami sądowymi, wreszcie Henryk Has zrezygnował z posady praktykanta konceptowego.

† Zmarli. Aleksander Ekert, sekretarz skarbu we Lwowie, zmarł 11. września b. r.

O inspektora sanitarnego proszą urz dnicy c. k. Administracji podatków we Lwowie. Władze rządowe dbając o zdrowie robotników fabrycznych od dawna stworzyły osobne organy, które badają urządzenia fabryk i surowo karzą wszelkie przekroczenia narażające na niebezpieczeństwo zdrowie robotników. Tymczasem o los swych własnych pracowników nie troszczą się wcale, a nowocześni ci biali niewolnicy pióra nie mają żadnej ochrony ani instancji do którejby się mogli zwrócić z zażaleniem.

Wystarczy przejść się po Administracji podatków, gdzie obecnie tysiące aktów wymiarowych podatku osobisto-dochodowego, wywalanych przedtem po schodach i korytarzach złożono **na ziemi** około biurek referentów, którzy przez kilka miesięcy będą na podstawie tych aktów wymierzać podatki i wdychiwać tysiące mikrobów, gdyż ma się rozumieć nawet zamiatanie pokoi w tych warunkach jest niemożliwe.

Naczelnik Administracji mimo najlepszych chęci nie może złemu zaradzić, gdyż kr. Dyr. sk. nie przyznała kredytu na sprawienie żadnych nowych sprzętów dla Adm. podatków. Ponieważ dzięki tej nadzwyczajnej oszczędności naszych Władz krajowych w ogóle urządzenia naszych urzędów urągają najprostszym wymaganiom hygjeny, stawiamy wniosek, by Wydział w porozumieniu z innemi towarzystwami urzędniczymi zechciał niezwłocznie porobić odpowiednie kroki celem stworzenia osobnego organu, badającego pod względem zdrowotnym urządzenia poszczególnych biur i stawiającego odpowiednie wnioski Władzom krajowym. Sądzimy bowiem, że zdrowie nasze powinno być przynajmniej tak chronione, jak zdrowie robotników fabrycznych.

Legitymacje kolejowe dla urzędników państwowych i nadwornych. C. k. Ministerstwo kolei państwowych zezwoliło, w porozumieniu z Władzami upoważnionymi według regulaminu do wystawiania i wydawania legitymacji dla urzędników, na rozszerzenie uprawnienia obecnych pięcioletnich legitymacji w tym kierunku, że odtąd wolno będzie urzędnikom wyższych rang, do włącznie VIII. rangi, na podstawie dotychczasowych legitymacji uprawniających do nabywania zniżonych biletów jazdy I. i II. klasy, nabywać także zniżone bilety jazdy III. klasą.

Rozporządzenie to dotyczy także pensjonowanych urzędników państwowych i nadwornych. Rozporządzeniem tem uczyniło c. k. Ministerstwo zadość życzeniu urzędników państwowych, wywołanemu nędzą zaglądającą już w oczy i wyższym urzędnikom. Dziwnem się tylko wydaje, że „Władze upoważnione do wystawiania i wydawania legitymacji“ nie spostrzegły, że ten sposób „zaradzenie nędzy urzędniczej“ obniża powagę tychże urzędników i „reprezentantów Władzy państwowej“.

W sierpniowym numerze „*Miesięcznika*“ organu Tow. państw. urzędników rach. czytamy: **Przymusowi pensjoniści.** W jednym z codziennych pism czytamy: Ministerstwo wojny zwróciło się w ostatnich dniach do 27 wyższych oficerów sztabowych armii z wezwaniem, aby wnieśli podania w przeniesienie ich w stan spoczynku. Wezwanie to tyczy się oficerów, którzy mają przeszło 35 lat służby w armii wspólnej. Zostało ono podyktowane tendencjami odmłodzenia sztabu generalnego. Przymusowym pensjonistom pozostawiono kilka miesięcy dla uregulowania stosunków.

Zdaje się także, że i wśród urzędników państwowych jest wielu takich, którzy dawno już ukończyli 35 a nawet i więcej lat służby. Skoro ze względów zasadniczych koniecznem jest odmłodzenie armii, czyżby nie było wskazanem, aby poszczególne Ministerstwa, zechciały się poważnie zastanowić nad odmłodzeniem i zmodernizowaniem, zastosowanej do nowożytnego ducha czasu administracji państwowej i korpusu urzędniczego.

Od Wydziału. Wszystkich kolegów, którym wstrzymano wysyłkę *Wiadomości* z powodu znacznych zaległości wkładek — a po wyrównaniu części tych zaległości — *Wiadomości* wysłano — uprasza się, ażeby — celem uniknięcia przerwy w regularnem doręczaniu czasopisma — wyrównali całkowicie najbliższego pierwszego zaległości wraz z zapadającą ratą za IV. kwartał — w przeciwnym bowiem razie wstrzyma się ponownie tę wysyłkę aż do zupełnego wyrównania zaległych wkładek.

Tym zaś kolegom, którzy nawet części zaległości nie wyrównali, wstrzymuje się nadal wysyłkę *Wiadomości.*

Na „Fundusz wzajemnej pomocy członków Towarzystwa“ złożyli w dalszym ciągu:

W. P. Włodzimierz Ruebenbauer z okazji awansu na komisarza 10 K;

W. P. A. B. wygrany zakład 2 K;

Urzędnicy konceptowi Dyrekcji okręgu skarbowego w Krakowie zamiast uczty pożegnalnej dla przeniesionego komisarza skarbu Michała Guzikowskiego 24 K. 30 h;

Urzędnicy konceptowi Dyrekcji okręgu skarbowego w Krakowie zamiast uczty pożegnalnej dla przeniesionego koncepisty skarbu Zygmunta Wastra 20 K.

Następnie jako pauszal: Z krajowej Dyrekcji skarbu: JWPan Prezydent 2 K 10 h, JWPp. Radcy Dworu i Aprobanci 7 K 42 h; WPp. Krajowi inspektorowie podatkowi: 4 K 24 h; Biuro prezydjalne: 2 K 86 h; Dep. I.: 3 K 16 h; Dep. II.: 2 K 74 h; Dep. III.: 4 K 22 h; Dep. IV.: 4 K 64 h; Dep. V.: 1 K 06 h; Dep. VI.: 4 K 82 h; Dep. VII.: 3 K 26 h; Dep. VIII.: 3 K 58 h; Dep. IX.: 4 K 22 h; Dep. X.: 3 K 58; Dep. XI.: 4 K 38 h; Dep. XII. a: 2 K 32 h; Dep. XII. b: 2 K 74 h; Dep. XIV.: 3 K 80 h; Dep. XV.: 3 K 74 h; Dep. XVI.: 1 K 26 h; Dep. XVII.: 3 K 58 h; Dep. XVIII.: 2 K 96 h; Dep. XIX.: 4 K 86 h; Dep. XX.: 3 K 38 h; Dep. XXI.: 3 K 38 h; Dep. XXII.: 3 K 80 h; Dep. XXIII.: 1 K 90 h; Dep. XXIV.: 3 K 80 h;

Z Administracji podatków we Lwowie (Oddział wymiarowy): 13 K 65 h;

Z Administracji podatków we Lwowie (Oddział egzekucyjny): 6 K 32 h;

Z Urzędu wymiaru należytości we Lwowie: 8 K 14 h:

Z Dyrekcji O. S. w Przemyślu: za lipiec i sierpień 14 K 70 h;

Z Dyrekcji O. S. w Tarnowie: za sierpień 7 K 30 h;

W. P. komisarz skarbu Skrzydylka w Peczyniżynie 3 K 06 h;

Z Dyrekcji O. S. w Tarnopolu: za sierpień 8 K 20 h;

Z Dyrekcji O. S. w Brodach: 2 K 10 h (W. P. Heller, Mokrzycki po 42 h, Thal 1 K 26 h);

Z oddziału podatkowego w Kolbuszowej za I. półrocze 1913 4 K 32 h;

Z Dyrekcji O. S. w Tarnowie za wrzesień 7 K 30 h;

W. P. Komisarz skarbu Skrzydylka w Peczyniczynie 1 K 06 h;

Z Dyrekcji O. S. w Tarnopolu: za wrzesień 7 K 73 h;

Z Dyrekcji O. S. w Czotkowie: 8 K 40 h;

Zamiast wieńca na trumnę ś. p. sekretarza skarbu Aleksandra Ekerta, złożyli lwowscy konceptowi urzędnicy 87 K 10 h.

Ogółem na powyższy fundusz wpłynęło:

Stan dotychczasowy:	7335 K 33 h
Datki wyżej wykazane:	333 „ 48 „
Razem:	7668 K 81 h

Wydział stara się o nabycie dla członków Tow. dwóch biletów do teatru miejskiego we Lwowie (fotele na I. balkonie Nr. 45 i 46) po znacznie zniżonej cenie. Stanowcza decyzja nastąpi prawdopodobnie w najbliższych dniach tak, że już na przedstawienia od 20. b. m. będzie można bilety zamawiać wzgl. kupować u skarbnika Tow., Dep. XVII. kraj. Dyrekcji skarbu.

Wydawca: Towarzystwo Gal. Konc. Urz. Skarb. Z drukarni M. Schmitta i S-ki we Lwowie.